

[OM PALLIATION](#)
[OM REHABILITERING](#)
[FORSKNING & UDVIKLING](#)
[UDDANNELSE](#)
[ARKITEKTUR](#)
[PALLIATIVGUIDEN](#)
[REHABILITERINGSTILBUD](#)
[KVALITET & RETNINGSLINJER](#)
[UDGIVELSER](#)
[BORGER](#)

 Du er her: [Forsiden](#) > [Forskning & udvikling](#) > Andre projekter om palliativ indsats

Forskning & udvikling

[Projekter fra REHPA](#)
[Udgivelser](#)
[Andre projekter om palliativ indsats
Oplad projekt](#)
[Konferencer og temadage](#)
[Netværk for udvikling af palliation](#)
[Forskning og netværk for udvikling
af rehabilitering](#)
[Internationale links](#)
[Myndighedsbetjening og faglige
udvalg](#)

Masterprojekt (MHP) "Himlen, der forsvandt"

Kontaktperson: Ole Raakjær og Birgitte Bjørn Stimpel
Institution: Aalborg Universitet
Telefon: 98261135 (OR), 45870797 (BBS)
E-mail: or@kjm.dk

Start dato: 01.01.2012
Adresse: Kuskgårdsvej
Nummer: 3
By: 9381 Sulsted

Beskrivelse: Problemformulering: Hvordan varetager danske hospitals- og/eller hospicepræster deres embede (rolle) i mødet med palliative patienters og pårørendes transcendentforestillinger? - en sociologisk undersøgelse

Sammenfatning Det ser ud til at himlen og evigheden ikke bare er forsvundet fra sociologernes men også fra kirkernes og teologernes dagsorden. For første gang i 2-3 årtusinder har det vestlige menneske konstrueret et samfund og en religion baseret alene på nuet. Evigheden er dekonstrueret og udødelighed kan man kun tale om som et symbolsk fænomen. Denne beskrivelse synes også at være dækkende i dansk kontekst, som har været præget af teologen P.G. Lindhardts "afskaffelse" af det evige liv. Himlen og evigheden har snart hverken rum, sted eller indhold. Akademisk teologi har forladt de bogstavelige forståelser af det evige liv til fordel for mere præsentiske forståelser. Selv i begravelsestaler undgår præster at tale om livet efter døden. Men samtidig viser undersøgelser, at danskere i almindelighed og palliative patienter i særdeleshed er optaget af efterlivsforestillinger, hvor "gensynet" spiller en vigtig rolle. Dette studie, der bygger på kvalitative interviews, har undersøgt hvordan 8 danske hospice- og hospitalspræster varetager deres rolle i mødet med patienters og pårørendes forestillinger om himmel og evighed. Undgår de at tale om himlen? Bliver patienterne ladt i stikken? Det ser det ikke ud til. Præsterne føler en særlig forpligtelse til at skabe rum for samtale over temaet. Ikke som en betingelse for kontakten, men som en mulighed man kan benytte sig af. Anerkendelsen af patientens perspektiv som det grundlæggende ligger på rygmarven. Præsterne forstår ikke sig selv som "gatekeepere" men snarere som pædagoger eller terapeuter, hvis opgave det er at hjælpe den syge til at finde sin egen vej. For vores informanter er himlen eller det evige liv (også) en præsentisk kategori, hvad der skaber en spænding i forhold til patienters mere antropocentrisk orienterede forestillinger. Men "broen" mellem præstens egen skepsis overfor sådanne, og patienters optagethed og betydning af dem, synes for det første at være paradigmet om ikke-viden. Præsten ved grundlæggende ikke mere om Gud og himmelen end den, hun taler med! For det andet fordi det ser ud til, at antropocentriske forestillinger heller ikke kan undværes af præsterne selv, når de udtrykker sig personligt eller eksistentielt. Og for det tredje "lvinger" mødet med patienter tanken om himlen som "sted" frem. Og det ikke bare som noget rent pragmatisk, præsten "stikker" ud for at trøste, men som noget, han eller hun i situationen tror med på.

